Proletarjusze wszystkich krajów łączcie się!

ŁODZIANIN

Niech żyje rząd robotniczy i włościański!

TYGODNIOWY ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ.

Nr. 2 (638)

REDAKCJA OTWARTA od 6—8 wiecz. Administracja otwarta w dnie powszednie od 6 pp. do 8 wiecz. W niedzielę i święta adm. nieczynna.

Łódź, Piątek, dnia 6 stycznia 1928 r.

Redaktor przyjmuje w poniedziałki i środy od 6—7 w. Rękopisów redakcja nie zwraca.

WARUNKI PRENUMERATY:
W Łodzi bez odn. miesięcznie 1.— złoty.
Z odnoszeniem do domu 1.20 „
Na prowincji z przes. poczt. 1.50 „
Zagranicą — miesięcznie 2.25 „

Rok XXIII

Redakcja i Administracja: Łódź, Piotrkowska 83. Telef. 99. Skrzynka poczt. 300. Konto czek. PKO Nr. 60,398.

Cena 30 groszy.

POLSKA PARTJA SOCJALISTYCZNA.

Do ludu pracującego miast i wsi!

WALKA O NOWY SEJM ROZPOCZĘTA!

Towarzysze! Robotnicy! Włościjanie!

W dniu 4-go marca staniecie — po raz trzeci w Polsce niepodległej — do urny wyborczej. Głos znowu zabierze cały kraj. Weźmiecie na siebie odpowiedzialność za losy Rzeczypospolitej, za własną przyszłość, za własne, uzyskane dotąd, zdobycze społeczne i polityczne.

Przeżywamy chwile trudne. W ciągu długich miesięcy, które nas dzielą od przewrotu majowego, trwała Polska w położeniu osobliwym, powikłanym, budzącym najdalej idące zastrzeżenia. Utrwalił się

sposób rządzenia Państwem,

oparty na wszechwładzy Rządu w praktyce bardzo często na wszechwładzy wyższej biurokracji, bez kontroli, osłonięty mgłą tajemnicy co do celów i zamierzeń na jutro.

Pod płaszczem tej tajemnicy podniosła głowę

reakcja społeczna,

kierowana przez kapitalistów i obszarników, wspierana przez klerykalizm. Rzuciła rękawicę prawom robotniczym, wypowiedziała bój reformie rolnej,

pragnie obalić demokrację parlamentarną,

jako podstawę ustroju Rzeczypospolitej, niektóre jej odłamy głoszą jawnie hasła monarchji i dyktatury.

Podkreślając swoją przyjaźń dla obecnego Rządu, otoczeni opieką władz państwowych, wielcy fabrykanci i wielcy ziemianie spróbują w przyszłym Sejmie zniszczyć wszystko, zdobyte kosztem krwi przelanej w walkach o Niepodległość, kosztem wysiłku niezmiernego mas pracujących za okupacji, za Rządów Ludowych, w r. 1920 wreszcie czasu bolszewickiego najazdu.

A z drugiej strony Obóz Wielkiej Polski p. Dmowskiego, wraz z całą narodową demokracją począł organizować klasy posiadające

w imię faszyzmu nacjonalizmu,

pragnąc cofnąć równie daleko wstecz życie polskie, przekreślić lata ofiar i zwycięstw.

i

Podzielona między dwa kierunki, gdy chodzi o stosunek do Rządu, reakcja jest jednolita w swym programie społecznym i gospodarczym, w swej chęci podważenia demokratycznego ustroju w Państwie.

I prawica nacjonalistyczna z „Obwiepolem" na czele i sojusz fabrykancko-obszarniczy z pod znaku pp. Meysztowicza, Radziwiła, Wierzbickiego, Steckiego, i jedni i drudzy stworzą prędzej czy później

jednolity front klas posiadających,

przeciw demokracji, przeciw ustawom robotniczym, przeciw reformie rolnej, przeciw Polsce pracującej.

Wobec systemu rządów „pomajowych" stanęliśmy

w opozycji;

dzisiaj decyzja należy do mas. Wszelkie niewyraźne, chwiejne grupy „pośrednie" muszą odpaść na bok. Trzeba wybierać: Świat Pracy albo Świat Kapitału. Demokracja albo wsteczniictwo. Braterstwo ludów albo nacjonalizm. Sprawiedliwość społeczna albo wyzysk i krzywda.

Robotnicy! Włościjanie! Pracownicy umysłowi!

Dźwigaliście kiedyś sami jedni sztandar Niepodległości, dźwigacie dzisiaj znowu sami jedni sztandar Demokracji i Waszego Prawa.

Jednolity front Polski pracującej,

jest możliwy tylko pod znakiem P. P. S., na podstawie programu Socjalizmu polskiego.

Wasza stara Partja bojowa zwraca się do Was, idąc do walki wyborczej, z następującym planem działania w trzecim, nowym Sejmie, mówi jasno i wyraźnie, do czego dąży.

1. Polityka zagraniczna.

a) Stosunki przyjazne i pokojowe ze wszystkiemi państwami

b) Wprowadzenie w życie zasad Protokułu Genewskiego (bezpieczeństwo, rozbrojenie, arbitraż) dla rozstrzygania sporów między narodami i dla ostatecznego utrwalenia pokoju powszechnego a wraz z nim niepodległego bytu narodu polskiego, dla wykluczenia możliwości samej nowej wojny.

2. Ustrój Rzeczypospolitej.

a) demokracja parlamentarna: powszechne, równe, tajne, bezpośrednie i stosunkowe prawo głosowania; kontrola Rządu przez Sejm; odpowiedzialność ministrów przed Sejmem.

b) Zniesienie Senatu; reorganizacja i naprawa od wewnątrz działalności ustawodawczej Sejmu.

c) Wprowadzenie w życie Naczelnej Izby Gospodarczej, w pierwszym rzędzie Izby Pracy, jako konstytucyjnego przedstawicielstwa mas pracujących, powołanego do udziału w ustawodawstwie społecznym i w wykonywaniu ustaw społecznych

d) Wprowadzenie w życie przepisów, zapewniających swobody obywatelskie. Wprowadzenie sądów przysięgłych w całym Państwie; demokratyzacja sądownictwa; walka z klasowym charakterem wymiaru sprawiedliwości; zniesienie kary śmierci.

e) Rozbudowa i usamodzielnienie od administracji samorządu gminnego, powiatowego i wojewódzkiego, opartego na głosowaniu powszechnym.

f) Wybór Prezydenta Rzeczypospolitej przez specjalnie dla tego celu powołanych pełnomocników ludu.

3. Prawa robotnicze.

a) Utrzymanie i rzeczywiste przestrzeganie w praktyce 8-godzinnego dnia pracy.

b) Rozbudowa ubezpieczeń społecznych, w pierwszym rzędzie ubezpieczenie na starość.

c) Wolność strajków i koalicji.

d) Szczególna opieka nad pracą kobiet i nieletnich; ochrona macierzyństwa i dziecka robotniczego.

e) Walka z bezrobociem; pomoc dla bezrobotnych w zasiłkach i w naturze.

f) Bezpłatne pośrednictwo pracy.

4. Sprawa rolna.

a) Wykonanie ustawy o reformie rolnej, ze zmianami, dającemi pewność, że uwzględnione będą przedewszystkiem potrzeby proletarjatu rolnego, bezrolnych i małorolnych.

b) Po dokonaniu przymusowego wywłaszczenia wielkich folwarków, zachowanie jako własności państwowej, folwarków uprzemysłowionych i wzorowych.

c) Pomoc państwowa w pieniądzach i w kredycie dla korzystających z reformy rolnej.

d) Pomoc państwa dla drobnego rolnictwa. Przeprowadzenie komasacji, meljoracji i sprawiedliwej likwidacji serwitutów.

e) Zmiana ustawy o uwłaszczeniu czynszowników i drobnych dzierżawców.

5. Polityka narodowościowa.

a) Autonomja terytorjalna dla ziem Rzeczypospolitej, zamieszkanych w większości przez ludność niepolską z zagwarantowaniem praw ludności polskiej.

b) Autonomja Ziemi Wileńskiej.

c) Pełna swoboda rozwoju narodowo-kulturalnego dla mniejszości narodowych, nie zamieszkujących zwartych obszarów.

6. Szkolnictwo.

a) Bezpłatne i całkowite nauczanie na wszystkich szczeblach szkół.

b) Przymus szkoły powszechnej. Jednolita szkoła powszechna.

c) Pomoc dla niezamożnej młodzieży szkół średnich i wyższych.

d) Jednolity system szkolny.

7. Sprawa kobieca.

a) Utrzymanie równouprawnienia politycznego.

b) Zniesienie wszelkich ograniczeń prawa cywilnego.

c) Rzeczywiste równouprawnienie w życiu.

8 Skarb.

a) Reforma systemu podatkowego w kierunku uproszczenia.

b) Oparcie dochodów Państwa przedewszystkiem na podatku majątkowym i dochodowym.

c) Stopniowe zniesienie podatków pośrednich.

9. Wojsko.

a) Skrócenie czasu służby wojskowej.

b) Demokratyzacja organizacji wewnętrznej armji w imię hasła: armja tylko dla obrony Niepodległości, nie dla obrony kapitalizmu.

Towarzyszki! Towarzysze!

Z takim oto programem stajemy dzisiaj przed Wami. Cała Polska znalazła się u rozstajnych dróg swoich dziejów. Tak samo, jak cała Europa, jesteśmy w „okresie przejściowym".

pomiędzy kapitalizmem przedwojennym a Socjalizmem.

Stary świat wyzysku jest zachwiany. Zanim nowy świat sprawiedliwości społecznej się narodzi, przebyć nam wypadnie drogę długą, najeżoną trudnościami. Wzywać Was będą komuniści, byście poszli za nimi, roztoczą przed Wami cały bezmiar demamogji, oszczerstw i obłudy. Zwycięstwo komunizmu— to śmierć Niepodległości to katastrofa Socjalizmu i samej sprawy robotniczej. to otwarcie wrót — predzej czy później — dla tryumfalnego pochodu faszyzmu.

Przeprowadzić ludzkość i Polskę do nowego ustroju potrafi tylko Socjalizm.

W przyszłym Sejmie będziemy żądali:

kontroli państwowej i społecznej nad produkcją;
uspołecznienia, dojrzałych do tego gałęzi przemysłu.

Położenie gospodarcze kraju uległo poprawie. Skorzystały z niej prawie wyłącznie masy posiadające. Ale udział w tej poprawie klasy robotniczej, mas pracowniczych, mas włościańskich jest wciąż bardzo nieznaczny, niekiedy spada do zera.

Żądając poprawy bytu robotników i pracowników przedsiębiorstw i urzędów państwowych, rozpoczynamy zarazem walkę o prawo do ludzkiego życia dla całej klasy pracującej.

O poziom realnych płac,

w całym życiu gospodarczym, w przemyśle, w rolnictwie, w handlu.

Staną przeciw nam obydwa odłamy reakcji społecznej, nacjonalizm endecki, faszyzm „obwiepolski" i monarchizm obszarniczy, stanie „sanacyjna" blaga, przetykana gdzieniegdzie nastrojami pół-faszystowskimi, stanie komunizm, wykonujący rozkazy Moskwy. Nie pozostanie w tyle bojujący klerykalizm.

Nasza siła — to

solidarność świata pracy,

robotnik fabryczny i robotnik folwarczny, gospodarz małorolny i pracownik umysłowy jednoczą się pod wspólnym sztandarem Polskiej Partji Socjalistycznej, jedynej Partji, która — wśród chaosu powszechnego — zachowała zwartość swoich szeregów.

Robotnicy! Włościanie! Pracownicy umysłowi!

Walczyliśmy o Niepodległość naprzekór wszelakiej ugodzie. Walczymy o Demokrację i o Wasze prawa wszelakiej reakcji.

Polska się utrzyma, jeśli będzie

Rzecząpospolitą Ludową,

Rzecząpospolitą pracującego człowieka.

Idziemy na zdobycie lepszych warunków życia, idziemy na zdobycie tej Polski bez wyzysku i krzywdy, Polski wyzwolonej pracy, Polski socjalistycznej.

Chcemy Sejmu ludowego! Chcemy, by Sejm nowy utrwalił pokój na zewnątrz, prawa ludu na wewnątrz kraju! Chcemy, by Rząd pracował pod kontrolą przedstawicieli ludowych! Chcemy Rządu robotników, włościan i pracującej inteligencji. Rządu zaufania mas pracujących.

W dniach 4 i 11 marca głosujcie wszyscy na listy Polskiej Partji Socjalistycznej!

Precz z reakcją i precz z komunizmem!
Niech żyje solidarność wszystkich ludzi pracy!
Niech żyje Polska Partja Socjalistyczna!

Warszawa, 1 stycznia 1928 r.

Centralny Komitet Wykonawczy Polskiej Partji Socjalistycznej.

Dążenie do bloków wyborczych.

Klecenie listy rządowej. Wojewodowie i starostowie chcą przeprowadzać wybory.

Największą działalność wyborczą przejawiają te grupki, które mają najmniej szans. Zwolennicy utworzenia listy popierającej rząd sanacji mówią o wielkim bloku. Ośrodkiem agitacji są: Partja Pracy i naprawiacze, którzy kokietują enpeer, chadecję, stronnictwo katolickie, no i oczywiście potentatów przemysłowych, obszarniczych i bankowych. Narodowa Partja Robotnicza nie mając już nic do stracenia, poszła na całego do żłobu rządowego. Żadne stronnictwo robotnicze, które niejednokrotnie komunistów licytowało w demagogicznych wystąpieniach, obecnie podzieliło los grupki Czumy, cieszącego się poparciem władz administracyjnych i podczas wyborów będzie szło razem nogą w nogę z najczarniejszą reakcją kapitalistami i obszarnikami. Tak N. P. R. chce bronić praw robotniczych.

Bankruci polityczni nietylko utracili wpływy wśród klasy robotniczej, lecz naostatku pozbyli się reszty rozsądku. Idą dobrowolnie w paszczę śmiertelnych wrogów klasy robotniczej. Lecz pójdą tylko sami wodzowie, w rodzaju Fichnów, Wojewódzkich i im podobnych, bo resztki robotników enpeerowskich przejrzą obecnie ostatecznie.

Jaki żywot taki zgon. — Władze administracyjne wojewodowie, starostowie, wzorem nieboszczki Austrji, również angażują się do agitacji wyborczej, namawiając poszczególnych działaczy do wstępowania w szeregi zwolenników akcji wyborczej za rządem, obiecując mandaty poselskie, lub senatorskie. Ataki te są skierowane przeważnie do działaczy mieszczańskich, lecz niejednoktotnie zwracają się bez skutku do działaczy ludowych lub robotniczych.

Na innem miejscu podajemy o posunięciach baronów węglowych i górniczych o zamiarach obniżenia zarobków i łamania ośmiogodzinnego dnia pracy, zaznaczamy tylko, że ci „nowopiłsudczycy" niedźwiedzią przysługę oddają liście rządowej swemi kapitalistycznemi posunięciami i otwierają oczy nielicznym zwolennikom sanacyjnym, z jakim to bagażem wyborczym idą.

Posunięcia te będziemy wskazywali z całą bezwzględnością, by wykazać sprzeczność interesów grup, mających zamiar utworzyć listę rządową.

Jeśliby został zrealizowany zamiar wielkiej koalicji rządowej, to na liście rządowej bloku figurowałyby obok siebie nazwiska: na terenach robotniczych: Fichna, Wojewódzki. Kaźmierczak obok Barcińskiego, Poznańskiego, Grohmana. Jednym słowem robotnik obok fabrykanta, lokator obok kamienicznika, bankier obok pracownika umysłowego.

A na wsi obszarnik szedłby pod rękę z fornalem i małorolnym. Żadna jedność narodowa i solidarność społeczna. Wilcy prowadziliby owieczki, by je łacniej mogli skubać. Do zwycięstwa takiej liaty potrzebna jest tylko jedna drobna rzecz: głosy. A głosy proletarjuszy miast i wsi na takie listy nie padną.

W. D.

Nie wzniecać pożaru!

Rzesza urzędnicza zmizerowana i wycieńczona głodem, śledziła pilnie od szeregu miesięcy wszystkie posunięcia polityczne i ekonomiczne rządu, oraz badała stosunki gospodarcze kraju, czy układają się korzystnie i czy zapowiedzianej od Nowego Roku regulacji poborów urzędniczych, nie stanie coś na przeszkodzie. Pan wicepremjer bowiem uzależnił podwyżkę poborów od dobrych zbiorów tegorocznych, od zapasów kasowych, oraz od uzyskania pożyczki zagranicznej.

Jakąż radością napełniły się serca tych urzędników, gdy się dowiedzieli, iż pożyczka przyszła do skutku. Dopełniło się bowiem wszystko, od czego rząd uzależniał poprawę bytu urzędników,—gdyż urodzaje były piękne, nadwyżki kasowe wielkie, jak również i pożyczkę zagraniczną otrzymano. Zdawało się, że już nadszedł nareszcie dla pracowników państwowych ten upragniony i od szeregu lat oczekiwany czas, na który się czynniki miarodajne zawsze odwoływały, mówiąc, że jak tylko stosunki finansowe się poprawią—zaraz podwyżka poborów urzędniczych ustąpi.

Niestety, dotąd ta sprawa nie została załatwiona. Rząd zwraca uwagę tylko na jedną stronę medalu, t. j. na nienaruszalność zapasów kasowych. Jednak czynniki miarodajne zapominają o tem, że istnieje i druga strona medalu, t. j. nędza urzędnicza, która doszła już do ostatecznych granic. — Nasuwa się zatem pytanie, czy napięte nerwy tych białych niewolników mogą jeszcze jakiś czas wytrzymać? Wszak człowiek, choćby był nawet urzędnikiem państwowym, jest tylko człowiekiem i jego wytrzymałość ma swoje granice. Jeżeli się granice te przekroczy, to poczucie zdeptania jego godności, nie tylko jako urzędnika, lecz nawet jako człowieka może go popchnąć do nieobliczalnych kroków.

Rozumna zatem polityka musi wszystkie ewentualności brać pod uwagę. Nie można swoich dążności wytężać tylko w tym kierunku, aby grosza ze skarbu państwa dla urzędników nie uronić, lecz trzeba także pomyśleć o obowiązkach, jakie rząd ma wobec swych pracowników.

Uwagi te niechaj rząd weźmie pod rozwagę, aby nie naraził państwa na wybuch jakiegoś pożaru, który w skutkach mógłby być katastrofalny.

Kwestja urzędnicza musi być już raz uregulowana i dłużej odraczać się nie da, a leży to nie tylko w interesie stanu urzędniczego, lecz także w interesie państwa i całego społeczeństwa.

S. S.

Zwolnienie tow. Adama Pragiera ze służby państwowej.

B. poseł tow. A. Pragier otrzymał pismo z Ministerjum Pracy i Opieki Społecznej zwalniające go ze służby państwowej na podstawie 116 art. pragmatyki służbowej, t. zn. bez podania motywów.

Tow. Pragier przed objęciem mandatu poselskiego był radcą prawnym Ministerjum.

Informacje niektórych pism, jakoby dymisja nastąpiła na skutek odmowy ze strony tow. Pragiera na propozycję przeniesienia go do Pińska, są wyssane z palca. Żadnej „propozycji" tow. Pragierowi nie czyniono, poprostu „zwolniono" bez motywów. I na tym koniec. W tych warunkach musimy uważać tę dymisję za bezpośredni „skutek" działalności parlamentarnej tow. Pragiera, który dzięki swym zdolnościom i wykształceniu odgrywał w pracach Sejmu dużą rolę i kilka razy zabierał głos imieniem Z. P. P. S. w okresie zatargów pomiędzy Sejmem a Rządem w sposób mało przyjemny dla niektórych ministrów. Nie potrzebujemy dodawać, że to co tow. Pragier robił i mówił, było robione i mówione z ramienia Z. P. P. S. i według wskazówek ogółu towarzyszów.

Sprawa jest jasna, i nie przynosi wcale zaszczytu autorom i wykonawcom dymisji.

Rzecz jasna, takie metody porachunków z b. posłami pozostają w rażącej sprzeczności z duchem i treścią Konstytucji oraz ustawy o nietykalności poselskiej.

O bezwzględne wprowadzenie 8-godzinnego dnia pracy w hutnictwie górnośląskiem.

Uchwała Kongresu Rad załogowych.

Katowicka „Gazeta Robotnicza" donosi:

Jak już pisaliśmy, Ministerjum Pracy zamierza w początkach stycznia wprowadzić częściowo ośmiogodzinny dzień pracy w hutnictwie na Górnym Śląsku.

W Królewskiej Hucie odbył się kongres Rad załogowych, przy udziale około 140 radców hutniczych. Rozporządzenie o częściowem wprowadzeniu w hutnictwie 8 mio godzinnego dnia pracy referowali p. Kubik i tow. Buchwald Po referatach wywiązała się niezmiernie ożywiona dyskusja, w której brało udział około 30 radców załogowych. Wypowiadali się oni przeciwko przyjęciu rozporządzenia rządowego.

W końcu uchwalono rezolucję, odrzucającą rozporządzenie Rządu i domagającą się kategorycznie wprowadzenia całkowitego ośmiogodzinnego dnia pracy od 2 stycznia. Pozatem Kongres zażądał zniesienia rozporządzenia z r. 1924, wprowadzającego 10-godzinny dzień pracy.

Ruch wyborczy.

Małe zainteresowanie sprawdzaniem list

Od poniedziałku urzędują codziennie od 4 do 10 wiecz. Obwodowe Komisje Wyborcze. Jednak trzeba stwierdzić, że dotychczas jest małe zainteresowanie wyborców czy są umieszczeni w spisach wyborczych i czy nazwisko dokładnie jest napisane.

Kto nie sprawdzi i nie będzie umieszczony w spisach, ten w dzień wyborów nie będzie miał prawa głosu. Niedokładności w spisach są możliwe.

Dnia 24 stycznia upływa termin składania państwowych list wyborczych kandydatów do Sejmu i Senatu.

Wiece wyborcze—bez zezwolenia władz.

Przypominamy, że zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. wszystkie zgromadzenia (wiece) zwoływane przez wyborców, stronnictwa i kandydatów na posłów w okresie wyborczym, t. j. od dnia rozpisania wyborów, aż do dnia wyborów, nie wymagają zezwolenia władz administracyjnych (policji).

Blok P. P. S. z niemieckimi socjalistami

Prowadzone pomiędzy P. P. S. a Niemiecką Socjalistyczną Partją Pracy rokowania o utworzenie bloku wyborczego na terenie Łodzi są już na ukończeniu. Dotychczas taki blok został zawarty na Górnym Śląsku, o czem już pisaliśmy.

Blok między Bundem i Poalej-Sjonem nie doszedł do skutku.

Pomiędzy żydowskiemi partjami socjalistycznemi Bundem i Lewicą Poalej-Sjon były prowadzone pertraktacje w celu utworzenia wspólnego bloku. Dotychczas jednak do porozumienia nie doszło, gdyż zachodziła różnica co do podziału miejsc na listach. Ta sprawa jednak nie powinna być powodem do zerwania rokowań.

Najazd wojskowych na Łódź.

Z ramienia czynników rządowych odwiedzili Łódź dwaj pułkownicy Sławek i Bek (chyba nie w myśl zasady, że wojsko nie miesza się do polityki i partyjności) w celu sklecenia projektowanego bloku wyborczego „Komitetu Bezpartyjnego współpracy z Rządem".

Rozmowy były prowadzone z kandydatami do bloku: Narodową Partją Robotniczą (Lewicą) i Prawicą Narodową w celu utworzenia „jednolitego frontu" robotników enpeerowskich z fabrykantami

Nowy zamach na płace w górnictwie.

Dnia 15 grudnia Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych wypowiedziała płacę z dnia 1 stycznia Związkowi Górników w Zagłębiu Dąbrowskiem.

Dn. 30 ub. m. odbyły się wspólne układy, na których przemysłowcy zażądali obniżenia płac dla robotników dniówkowych o 11 procent; dla robotników akordowych o 5 procent.

Okręgowy sekretarz, tow. Bielnik, odpowiedział, iż tej propozycji przemysłowców nie przyjmuje do wiadomości i wysunął kontr-postulaty, a mianowicie: przestrzegania przez przemysłowców ustawy o urlopach, przywrócenia ustawowego czasu pracy w kopalniach. oraz podniesienia płac poza dniówką normalną: — tam, gdzie było 30 procent — do 40 procent; tam, gdzie było 15 procent — do 30 procent.

Na tem układy ukończono. Przedstawiciele obu stron rozeszli się z tem, iż zwróca się do swych mocodawców

Bezprawia policji na Kresach.

W dniu 10 grudnia r. b. Komitet Obwodowy P. P. S. w Łunińcu urządził we wsi Zaścianek, zebranie w lokalu zamkniętym.

Towarzysze nasi przybyli na zebranie, przechodząc około 40 kl. piechotą. Wskutek takiej odległości, przyszli później, niż naznaczony był wiec. Przybyło około 50 włościan. Przed zebraniem jednak zjawił się Komendant Posterunku Policji w Krasnej Woli st. poster. Ordelik i zabronił odbycia zebrania, ze względu na opóźnienie naszych towarzyszy. Interwencja tow. Gałkowskiego nie odniosła żadnego skutku. Następnie Komendant Posterunku kazał ludziom rozejść się — i — pomimo protestów — musieli opuścić lokal.

I tacy ludzie, nie znający obowiązujących ustaw, zajmują stanowiska Komendantów Posterunków na Kresach Wschodnich. W okresie wyborów do Sejmu, jak wyraźnie przewiduje ustawa, — ma się prawo w każdej chwili zwoływać zebrania, bez powiadomienia policji.

Byłoby pożądane, aby władze pouczyły swoich podwładnych, jak mają postępować.

W sprawie afiszów wyborczych.

W ubiegłym tygodniu pod przewodnictwem tow. wiceprezydenta Rapalskiego, odbyła się w Wydziale Przedsiębiorstw Miejskich konferencja z przedstawicielami Związku Inwalidów Wojennych w sprawach, dotyczących rozklejania afiszów, plakatów i ulotek wyborczych w granicach miasta. Jak wiadomo, Związek Inwalidów posiada koncesję na rozklejanie wszelkich publikacyj na terenie m. Łodzi. W związku z okresem przedwyborczym, Związek zwrócił się do Magistratu z prośbą o ścisłe określenie granic terytorjum, poza któremi organizacje, stowarzyszenia i t. p. będą mogły również rozklejać afisze na własną rękę, nie wnosząc żadnych opłat Związkowi Inwalidów.

Sprawa ta była m. in. tematem dłuższej dyskusji na wczorajszej konferencji, zaś w wyniku osiągniętego porozumienia ustalono następujące granice, wewnątrz których wyłączne prawo rozklejania publikacyj wyborczych należeć będzie do Związku Inwalidów: Ogrodowa, Gdańska, Zawadzka, Wólczańska, Emilji, Kilińskiego, Franciszkańska, Północna.

Poza wymienionemi granicami publikacje będą mogły być rozklejane również przez organizacje i instytucje, niezależne od Związku Inwalidów.

Zwycięskie wybory na G. Śląsku do rady zakładowej kopalni „Maks".

Przed tygodniem odbyły się wybory na Górnym Śląsku do rady zakładowej kopalni „Maks" w Michałkowicach. Całkowite zwycięstwo odniósł Klasowy Centralny Związek Górników, a mianowicie: na 1591 głosujących górników, lista klasowego związku otrzymała 1234 głosy i 9 mandatów, a lista enpeerowska otrzymała zaledwie 348 gł. i 2 mandaty.

Nie pomogło enperowcom unieważnienie odbytych przed pół rokiem wyborów, które i poprzednio przyniosły zwycięstwo liście klasowego związku.

Nie Kula, lecz stryczek.

W „Dzienniku Ustaw" ogłoszono rozporządzenie Prezydenta Rzplitej o wykonywaniu kary śmierci. Jak pamiętamy, do nredawna wyroki wykonywano przez rozstrzelanie, do czego odkomenderowywano oddział wojska. Wojsko protestowało przeciw odgrywaniu roli kata, aż przed kilku miesiącami Polska otrzymała kata cywilnego, który w rękawiczkach wieszał. Obecne rozporządzenie wchodzi w życie dnia 22 grudnia b. r. i w zasadniczym artykule 1 postanawia, że wyroki śmierci wydawane przez sądy doraźne będą wykonywane przez powieszenie, przyczem art. 2 przewiduje, że minister sprawiedliwości może wyjątkowo zarządzić wykonanie kary śmierci także przez rozstrzelanie. Chodzi prawdopodobnie o dalsze miejscowości, dokąd wyjazd kata byłby zbyt kosztowny.

W innych krajach np. w Niemczech i Austrji obecnie układają nowy kodeks karny i toczy się dyskusja, czy kara śmierci wogóle ma być utrzymana, czy też za przykładem innych krajów zniesiona. Jednym z pierwszych czynów rządu socjalistycznego w republice austrjackiej było zniesienie kary śmierci. U nas nad tą zasadniczą kwestją nie zastanawiają się, tylko nad pytaniem: kula czy stryczek. I to jes dla naszych stosunków charakterystyczne

Z życia partji.

KONFERENCJA MIĘDZYDZIELNICOWA.

W piątek, dnia 6 stycznia r. b. o godzinie 10 rano w Sali Rady Miejskiej przy ul. Pomorskiej Nr. 16 odbędzie się przedwyborcza Konferencja międzydzielnicowa.

Wejście tylko za okazaniem legitymacji partyjnej.

Dzielnica Bałuty.

W niedzielę, dnia 8 stycznia 1928 r. o godz. 10 rano odbędzie się w lokalu dzielnicowym konferencja dzielnicowa członków, na której dokonany zostanie wybór nowego komitetu.

Dnia 7 stycznia o godz. 7-ej wiecz. w lokalu dzielnicy, Aleksandrowska 39, odbędzie się doroczne ogólne zebranie członków sekcji muzycznej.

Ze względu na sprawy b. ważne, obecność członków jest konieczna.

Dzielnica Chojny.

W niedzielę dn. 8 stycznia 1928 r. o godzinie 9-ej w pierwszym, o godz. 10-ej w drugim terminie odbędzie się w lokalu dzielnicowym konferencja dzielnicowa członków dzielnicy Chojny.

Na porządku dziennym: sprawozdanie i wybór komitetu, i szereg innych b. ważnych spraw.

Wzywa się wszystkich towarzyszy i towarzyszki do punktualnego przybycia na zebranie.

Komitet.

TOWARZYSZE WYBORCY! Sprawdzajcie w obwodowych Komisjach Wyborczych, czy nazwiska Wasze są umieszczone bez błędu na listach wyborczych, jeśli nie chcecie by Was w dniu wyborów pozbawiono głosu.

Listy będą wyłożone do sprawdzania tylko do dnia 15 stycznia r. b.

Adresy lokali obwodowych Komisyj Wyborczych są wywieszone w każdym domu.

Każdy głos robotniczy jest osłabieniem reakcji.

Dzielnica Górna.

W sobotę, dnia 7 stycznia o godz. 6.30 w pierwszym, o godz. 7 w drugim terminie odbędzie się Konferencja, z wyborem Komitetu i Zarządu Bibljoteki. Wstęp mają członkowie, którzy nie zalegają dłużej, jak trzy miesiące.

Tow. stawcie się licznie!

Baczność Koziny.

W niedzielę, dnia 8 stycznia o godz. 10 rano, w lokalu klubu dzielnicowego, Letnia 1, odbędzie się konferencja dzielnicowa, na której dokonany zostanie wybór komitetu dzielnicowego.

Wszyscy towarzysze proszeni są o bezwzględne przybycie.

Otwarcie bibljoteki na Kozinach.

Zawiadamia się, że po przeprowadzeniu gruntownej reorganizacji i dokompletowaniu, Bibljoteka Robotnicza imienia Ludwika Waryńskiego na Kozinach, poczynając od piątku 6 stycznia r. b. zostaje otwarta i wznawia się wydawanie książek.

Bibljoteka czynna jest dwa razy w tygodniu: w środy od 6 do 7 godz. wieczorem i w niedzielę od 10 do 11 godz. przed południem.

Z Wydziału Kobiecego.

W poniedziałek, dnia 9 stycznia o godz. 7 wiecz., w lokalu Zw. Prac. Kasy Chorych, Piotrkowska 73, odbędzie się ogólne zebranie Wydziału Kobiecego, na którem dokonany zostanie wybór Komitetu.

Konferencja Dzielnicy „Lewej".

Niniejszem przypominamy, że w sobotę dn. 7 stycznia 1928 r. punkt. o godz. 7 wieczór odbędzie się Konferencja Dzielnicowa, na której odbędą się wybory nowego Komitetu dzielnicowego.

O liczne i punktualne przybycie prosi Komitet.

Dzielnica Czerwona

W niedzielę, dn. 8 b. m. o godz. 10 rano konferencja dzielnicowa i wybór komitetu.

Dzielnica Widzew.

W niedzielę, dnia 8 stycznia odbędzie się w lokalu dzielnicowym w pierwszym terminie o godz. 9. a w drugim terminie o 10 rano Konferencja dzielnicowa. Na porządku dziennym: referat wyborczy, sprawozdanie i wybory.

Dzielnica Zielona.

W niedzielę, dn. 8 b. m. o godz. 10 rano konferencja dzielnicowa i wybór komitetu.

Dział Sportowy.

Rozwój sportu robotniczego zagranicą.

Sport robotniczy zagranicą w porównaniu z nami, znajduje się na wysokości niedościgłej, zarówno pod względem jakościowym, jak i ilościowym.

Dowodem olbrzymiego wprost rozwoju sportu wśród robotników niemieckich jest fakt, że w Związku gier sportowych zrzeszonych jest 6838 klubów z pół miljonem zawodników.

Najwięcej popularnym sportem mas robotniczych w Niemczech jest piłka ręczna i tennis. Również i piłka nożna jest szeroko uprawiana. W Dreźnie istnieje Robotniczy Klub Sportowy, który od czterech lat jest mistrzem robotniczego piłkarstwa Niemiec, mając za sobą ogólną sympatję z powodu wysokiego poziomu gry i jej dżentlemeńskiego prowadzenia. W rozgrywkach zeszłorocznych dotychczasowy mistrz znalazł we własnym okręgu godnego sobie przeciwnika Kl. Sp. Drezden—Löbtan, który dwukrotnie pokonał Drezdeński Klub Sportowy i tym sposobem zagarnął tytuł Mistrza Robotniczych Niemiec.

* * *

Największym robotniczym związkiem pływackim na świecie jest związek wiedeński z 9.000 członków, i jest najlepszym ze wszystkich organizacyj pływackich krajów należących do Międzynarodówki Lucerneńskiej. Zwycięstwa pływaków wiedeńskich na I Olimpjadzie Robotniczej we Frankfurcie nad Menem i na II Olimpjadzie w Pradze potwierdzają wartość tego związku.

W przeciwieństwie do rozwoju sportu pływackiego w Austrji znajduje się związek pływacki w Belgji, nieposiadający basenów i krytych hal. W Brukseli związek belgijski ma do dyspozycji jedną tylko pływalnię odkrytą, z której korzysta od kwietnia do września. Inne pływalnie, jako własność prywatna, są dl. robotników niedostępne z powodu wysokich kosztów. Energja związku idzie w kierunku zdobycia jaknajwiększej ilości basenów a owocem dotychczasowych wysiłków ma być budowa własnej pływalni w Lüttich.

Jeżeli chodzi o współpracę sportową z Rosją, to ta jest niemożliwa, gdyż bolszewicy wykorzystują sport dla propagandy komunistycznej. Z tego powodu, ostatnio Zw. Rob. Tow. i Sport. na terenie Niemiec zerwał wszelki kontakt z Rosją bolszewicką. Porównajmy ruch sportu robotniczego zagranicą i u nas, a przekonamy się ile pracy nas czeka, aby choć w części dorównać naszym bratnim związkom. Lange.

Turniej Ping-Pongowy o mistrzostwo Łodzi.

Staraniem Sekcji Ping-Pongowej Ł.K.S. w styczniu r. b. odbędzie się I wielki turniej ping-pongowy. Pożądany jest jaknajliczniejszy udział zespołów robotniczych.

Zapisy przyjmuje sekretarjat Ł. K. S. Piotrkowska 108 w godzinach od 6 — 8 wieczorem, począwszy od dnia 9 stycznia do 15 stycznia 1928 roku.

Komunikat.

Zebranie pracowników Kasy Chorych.

W piątek, dnia 6 stycznia r. b. o godz. 9 w pierwszym terminie, a o 10 godz. w drugim terminie w sali kina „Imperjal" Zawadzka róg Zachodniej odbędzie się nadzwyczajne ogólne zebranie wszystkich pracowników Kasy Chorych w Łodzi w celu dokonania wyborów jednego asesora i 10 zastępców kandydatów do Sądu Rozjemczego przy Zakładzie Ubezpieczeń od wypadków we Lwowie, oddział w Łodzi.

Choinka dla dzieci i wieczorek więźniów politycznych.

Stowarzyszenie b. Więźniów Politycznych w sobotę, dnia 7 stycznia r. b. o g. 4 po poł. urządza choinkę dla dzieci członków w sali Stow. Rzeźników Łąkowa 21, róg Kopernika, a po godz. 8 wiecz. herbatkę dla członków i wprowadzonych gości, prosząc o liczne przybycie.

Centralny Kurs Instruktorski Z. R. S. S.

Uczestnicy Kursu Instruktorskiego winni być obecni w Warszawie już dnia 8-go stycznia, udając się z Dworca na boisko „Skry" przy ul. Okopowej 43—47.

Należy zabrać ze sobą koszulkę, spodenki i pantofle gimnastyczne.

Dożywianie uczniów szkół powszechnych.

W dniu 27 u. m. pod przewodnictwem p. Prezydenta Ziemięckiego odbyło się posiedzenie Magistratu, na którem m. in. omawiano sprawę dokarmiania dzieci szkolnych w szkołach powszechnych. W związku z ciężką sytuacją materjalną szerokich mas ludności m. Łodzi, co odbija się w sposób wysoce ujemny i w dziedzinie należytego odżywienia młodego pokolenia w domach rodzicielskich, — Magistrat postanowił zintensyfikować akcję dokarmiania dzieci szkolnych i podnieść liczbę wydawanych im porcyj z 3.000 do 7 000 dziennie. Wniosek o dodatkowe kredyty na ten cel w sumie 90.000 zł. — został zgłoszony do Rady Miejskiej.

Odpowiedzi Redakcji.

Tow. M. Raczyński, Pabjanice. Dziękujemy za artykuł „Przed wyborami". Zamieścimy w następnym numerze.

Tow. A. Z. w Łodzi. Wiersz Wasz „Ostatnia karta" nie nadaje się do druku. Prosimy o korespondencje.

Tow. Więtczak w Łodzi. Artykuł „Nasze zwycięstwo" nie nadaje się do druku.

Zaginęła legitymacja partyjna, wydana na imię Zofji Wypych, Nr. 70.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi Wydział Gospodarczy poszukuje

WOLNEGO LOKALU,

składającego się z **jednej dużej sali i 3 — 4 przylegających ubikacyj, na pomieszczenie taniej kuchni**. Pożądanem jest, by lokal znajdował się w strefie pomiędzy ulicami: Zamenhofa — Nawrot, Karola — Pustą, a Żeromskiego i Targową.

Oferty należy nadsyłać do Magistratu m. Łodzi przy Placu Wolności Nr. 14, pokój 35, do dnia 18 stycznia 1928 r.

Łódź, dnia 4 stycznia 1928 roku.

PRZYMUSOWE LICYTACJE

Magistrat m. Łodzi -- Wydział Podatkowy niniejszym podaje do wiadomości, że w dniu 18 stycznia r. b. między godz. 9-tą rano a 4-tą po południu odbędą się przymusowe licytacje ruchomości u niżej wymienionych osób za niewpłacone podatki:

1. Berger Hirsz, Nowomiejska Nr. 17, meble.
2. Brandt B-cia, Ogrodowa 2-4, kołdry pończochy.
3. Birencwajg J., Gdańska 10, meble.
4. Czerniakow B., Północna 13, meble.
5. Dobrzyński I., Północna 23, meble.
6. Falke J., Pomorska 8, dwadzieścia sztuk koszul.
7. Gutter S., Północna 6, 24 but. spirytusu.
8. Grosman Sz., Północna 6, meble.
9. Gross A., Północna 8, szafa.
10. Goldberg B., Pl. Wolności 10, meble, panino.
11. Goldberg B., Pl. Wolności 10, 10 kapeluszy.
12. Gross S., Północna 8, otomana.
13. Jasiński T., Północna 36, pianino.
14. Krumholc C., Brzezińska 23,
15. Król i Segał, Nowomiejska 26, 100 szt. szczotek.
16. Kohn R., Podrzeczna 15, 30 paczek tektury.
17. Kołowska T. Szkolna 4, zegar.
18. Krumholc B. Pl. Kościelny 4, 50 garnków żelaznych
19. Liberman N., Nowomiejska 10, 3 szt. płótna.
20. Lewinson S., Pomorska 20, kredens, waga.
21. Makower B-cia, Pomorska 40, maszyna przędzalnicza.
22. Milsztajn G., Pomorska 8, kredens.
23. Nasielski I., Nowomiejska 21, szafa.
24. Pachter J., Pomorska 8, kredens.
25. Reisbaum A., Szkolna 17, meble.
26. Rozenberg M., Ogrodowa 5, meble.
27. Rapaport J., Północna 12, szafa.
28. Ryngard A., Północna 26, meble.
29. Rotberd M., Jakuba 6-8, 20 tuz. pończoch.
30. Rozenstein H., Szkolna 4, kredens.
31. Rakowski B., Pomorska 6, kredens.
32. Szymański J., Konstantynowska 126, wóz.
33. Strycharz F., Północna 14, 2 szafy, żyrandol.
34. Szajbe, Północna 27, 150 kg. waty.
35. Tajtel Ch., Szkolna 22, meble
36. Tenenbaum M., Północna 8, szafa
37. Tsakumakisowa A., Zachodnia 16, kredens.
38. Woller M., Podrzeczna 7, meble.
39. Wolman I., Północna 23, meble.
40. Zilbering M., Podrzeczna 19, 2 szafy.
41. Zylberstein S., Zachodnia 58, meble.
42. Aptekarz W., Dolna 12, meble.
43. Ajchler J., St. Rynek 6, 40 kg. skóry.
44. Braf E., Zgierska 92, świece, myło.
45. Buchwajc N., Zgierska 10, meble.
46. Brauna B., Pieprzowa 8, szafa.
47. Baharjer Sz., Cmentarna 3, meble.
48. Berman I., Pomorska 25,
49. Cerfas L., Aleksandrowska 66, cukier.
50. Chajmowicz A., Wschodnia 26, szafa.
51. Dimant B., Wschodnia 16, meble.
52. Frydrych H., Cmentarna 1, meble.
53. Fleszner L., Konstantynowska 136, 50 kg. cukru.
54. Fachler M., Zawiszy 7, szafa
55. Goldberg Ch., Wschodnia 15, meble.
56. Goldsztajn I., Aleksandrowska 24, szafa.
57. Goldfarb L., Wschodnia 22, kredens.
58. Goldberg M., Wolborska 7, meble.
59. Goldberg P., St. Rynek 2, meble.
60. Grankiewicz I., Wschodnia 4, szafa.
61. Goldberg B., Konstantynowska 7, szafa.
62. Hanower I., St. Rynek 2, 30 kg. kawy.
63. Hiller Ch., Pomorska 93, meble, maszyna do szycia.
64. Herszkowicz A., Aleksandryjska 25, meble.
65. Hazenberg M., Konstantynowska 90, szafa.
66. Hammer E., Wschodnia 18, meble.
67. Jakubowicz E., Pieprzowa 13, meble.
68. Janowski J., Wschodnia 6, obuwie.
69. Jerozolimski P., Kielbacha 11, meble.
70. Jakubowicz A., Pieprzowa 8, meble.
71. Jasiński M., Pomorska 47, meble, maszyna do szycia.
72. Kolman M., Aleksandrowska 112, meble.
73. Klajn H., Wolborska 9, urządzenie sklepu.
74. Lajzerowicz J., Zgierska 14, meble.
75. Lenartowicz S., Zawiszy 24, biurko.
76. Liberman H., Łagiewnicka 10, 40 zeszytów.
77. Laperdon I., Pieprzowa 6, 10 szafek.
78. Laks M., Berka Joselowicza 5, kozetka.
79. Lewkowicz A., Konstantynowska 9, meble.
80. Lipsker S., Pomorska 4, meble.
81. Masło Ch., Lutomierska 14, para koni.
82. Musiał W., Aleksandrowska 49, meble.
83. Markowicz B., Jakuba 2, meble.
84. Malinberg M., Aleksandrowska 51, meble.
85. Margulies C., Jakuba 12, meble.
86. Milbradt Sz., Wschodnia 21,
87. Nowak E., Brajera 18, meble
88. Parzenczewski N., Pomorska 73, meble.
89. Paradowska M., Żeromskiego 119, meble.
90. Pełzowski W., Lutomierska 36, meble.
91. Princ M., Magistracka 10, szafa.
92. Pajs J., B. Joselowicza 20, materiały stolarskie.
93. Perelman L., Konstantynowska 42, meble.
94. Rotbardt L., Wschodnia 18, urządzenie sklepu.
95. Riterband I., Konstantynowska 38, kredens.
96. Rabinowicz M., Bałucki Rynek 4, meble.
97. Rabinowicz L., Wolborska 29, bieliźniarka.
98. Recht M., Wolborska 3, meble.
99. Redel A., Magistracka 29, meble.
100. Rozenblum S., Pomorska 4, 200 szt. płótna.
101. Storch J., Zgierska 56, 60 kg. mąki.
102. Silbering M., Podrzeczna 19, meble.
103. Szapszowicz Ch. Zgierska 13, meble.
104. Szwarc S., Pieprzowa 10, szafa.
105. Sapożnik M., Pieprzowa 12, meble.
106. Sochaczewska Ch., Konstantynowska 9, meble.
107. Szykier E., Północna 1-3, wyroby spirytusowe.
108. Toma A., Konstantynowska 70, meble.
109. Tyger J., Konstantynowska 37a, meble, pianino.
110. Tomaszewski M., Konstantynowska 5, meble.
111. Urbach M. Wschodnia 6, meble.
112. Wolhendler J., Pomorska 5, tremo.
113. Wajs J., Wolborska 16, meble.
114. Widawski M., Pieprzowa 12, meble.
115. Winter S., Wschodnia 6, 2 kredensy.
116. Wajkselfisz J., Jerozolimska 9, meble.
117. Weinberg I. M. Wschodnia 16, meble.
118. Zawadzki S. N. Targowa 14, tremo.
119. Zynger A., Pieprzowa 4, szafa.
120. Zinger F., Pieprzowa 4, szafa, maszyna do szycia.
121. Zarzewski I., Pomorska 3, meble.
122. Liberman Ch., Aleksandrowska 143, meble.

W dniu 20 stycznia r. b. między godz. 9 rano, a 4-ta po południu:

1. Bomacz D., Rzgowska 3, meble.
2. Bartusiak J., Radwańska 49, artykuły spożywcze.
3. Brzeziński J., Piotrkowska 294, meble.
4. Bieloński L., Piotrkowska 174, pianino.
5. Dyfenbach G. Rzgowska 33, meble, maszyna do szycia.
6. Derdzikowski W., Wólczańska 156, meble.
7. Diekert S., Napiórkowskiego 41, szafa.
8. Działoszyński B., Zamenhofa 13, kredens.
9. Domowicz R., Zakątna 85 meble.
10. Frajdenrajch J., Kopernika 19, kredens.
11. Fridman I., Zamenhofa 5, meble.
12. Goldberg M., Kilińskiego 159, maszyna do szycia.
13. Goldberg A., Andrzeja 11 pianino.
14. Górski K., N.-Zarzewska 20, meble.
15. Grambor G., Andrzeja 24, węgiel.
16. Gerszt F., Rzgowska 97, meble.
17. „Grand Hotel“, Piotrkowska 72, urządzenie biura.
18. Horowicz A., Ewangielicka 7, meble.
19. Jaszczemska M., N.-Zarzewska 35, szafa.
20. Janeczko St., Piotrkowska 118, meble.
21. Janicki J. Piotrkowska 200 meble.
22. Jamnik J., Główna 62, szafa.
23. Janiec J., Andrzeja 24, obuwie.
24. Kejzman A., Targowa 41, meble, maszyna do szycia.
25. Krepel L., Gdańska 90 urządzenie sklepu.
26. Kuciński A., N. Zarzewska 16, 2 kapy, kredens.
27. Kahan M., Andrzeja 43, kredens.
28. Klauze K., Targowa 57, meble pianino.
29. Kaden N., N.-Zarzewska 32, meble.
30. Koplowicz S. Rzgowska 14, obuwie.
31. Lieberman M., Gubernatorska 36, maszyna do robienia gilz.
32. Langhof A., Wólczańska 157, pianino.
33. Łazuchiewicz A. Kilińskiego 231, maszyna do szycia, szafa.
34. Lewin M., Rzgowska 78, maszyna do szycia.
35. Lewenberg Sz., Główna 57, obuwie.
36. Michrowski M. Kilińskiego 113, pianino.
37. Michalski B., Napiórkowskiego 61.
38. Margulies L., Andrzeja 11, meble, kasa ogniotrwała.
39. Nowak M. Rzgowska 2, meble.
40. Nowicki J., N.-Zarzewska 23, szafa, maszyna do szycia.
41. Nirenberg M., Piotrkowska 120, 10 korcy węgla.
42. Mering R., Czerwona 1, meble, maszyna do szycia.
43. Pokrzywa S., Karola 8, szafy
44. Pawlicki W., Rzgowska 113, szafa.
45. Pawlak S., Andrzeja 15, meble.
46. Porczyński F., Rzgowska 42, obuwie.
47. Przygoda Ch. i A., Piotrkowska 120, 2 szafy.
48. Rozental D., Piotrkowska 220, kredens.
49. Rozencwajg I. Ch., Cegielniana 59, urządzenie sklepu.
50. Rals M. N.-Zarzewska 6, maszyna do szycia.
51. Rudnik J. Radwańska 7, meble.
52. Rogowy D., Piotrkowska 109 meble, węgle.
53. Renc E., Piotrkowska 110, obuwie.
54. Rubin Sz., Rzgowska 1, obuwie.
55. Ritt R., Piotrkowska 126, fortepian.
56. Szreter K., Piotrkowska 190, meble.
57. Simon A., Gubernatorska 19, meble.
58. Sakowski R., Piotrkowska 307, 200 but. wódki, krzesła.
59. Szarfsztajn J., Kilińskiego 92, meble.
60. Stawowa M. Główna 36, obuwie.
61. Szmidt St., Rzgowska 16, obuwie.
62. „Schweikert W.“, Piotrkowska 147, 5 szt. towaru.
63. Tondowski A., Główna 51, meble.
64. Tenenbaum J., Piotrkowska 132, maszyna szewcka.
65. Trzciniewski S., Główna 57, obuwie.
66. Uznański B., Kilińskiego 176, obuwie.
67. Wajnberg Ch., Dąbrowskiego 38, mąka.
68. Woch P., Rzgowska 58, węgiel, drzewo.
69. Wojnarowski M., Piotrkowska 185, tremo.
70. Wolnicki A., Główna 41, obuwie.
71. Weisman A., Piotrkowska 56 400 szt. towaru.
72. Sylbersztajn G., Piotrkowska 271, meble, patefon.
73. Zysman D., Główna 67a, kredens.
74. Zieliński B., Rzgowska 12, obuwie.
75. Zajbert B-cia, Suwalska 6, kasa ogniotrwała.
76. Awronin E., Rzgowska 3, szafa.
77. Bornsztajn L., Główna 6, kapelusze damskie.
78. Beker A., Piotrkowska 111, meble.
79. Bortner M., Piotrkowska 117, meble.
80. Baran Ch., Piotrkowska 176, 2 szafy.
81. Baran M., Piotrkowska 176, 2 szafy.
82. Biegański A., Gdańska 106, kredens.
83. Frogiel S., Piotrkowska 126, meble.
84. Grinberg C., Piotrkowska 120 bufet.
85. Goldwak, Piotrkowska 120, tremo.
86. Grodzeński M., Piotrkowska 200, zegar.
87. Jesionowski J., Piotrkowska 117, meble.
88. Jesmowscy B-cia, maszyna.
89. Kaliński i Wolhendler, Piotrkowska 114, meble.
90. Krumholc M., Piotrkowska 145, szafa.
91. Kasman A., Piotrkowska 149, maszyna do pisania.
92. Kuczyński S., Piotrkowska 290, lodownia.
93. Konecki S., Kopernika 46, tremo.
94. Lewin, Kilińskiego 86, meble.
95. Lichtenstejn T., Piotrkowska 286, kredens.
96. Młotkiewicz S., Sienkiewicza 56 meble.
97. Maurer J., Sienkiewicza 67, 6 stolików.
98. Platt M., Kilińskie 156, meble
99. Rubinsztajn D., Piotrkowska 182, pianino.
100. Szpajdel J., Nawrot 7, fortepian.
101. Sieradzki M., Piotrkowska 116, meble.
102. Tarczyński K., Piotrkowska 114, maszyna.
103. Widawski B., Główna 1, 10 krzeseł.
104. Wojdysławski A., Piotrkowska 212-216, szafa.

Ceny ogłoszeń Ceny ogłoszeń należy rozumieć za wiersz wysokości i milimetra. **Miejscowe:** Drobne: za wyraz 5 groszy (najmniej 50 groszy). Dla poszukujących pracy i o zagubionych dokumentach za wyraz 5 groszy. **Zwyczajne:** Za 1 milimetr jednołamowe 15 groszy (str. 8 łam.), komunikaty, nekrologi i w tekście przed kroniką po 35 groszy (strona 4-łamowa). Zamiejscowe o 50 procent i zagraniczne o 100 procent drożej.

Redaktor odpowiedzialny: Al. Nowakowski. Druk J. K. Baranowskiego, w Łodzi, Piotrkowska 109. Wydawca: Łódzki O. K. R. P. P. S.